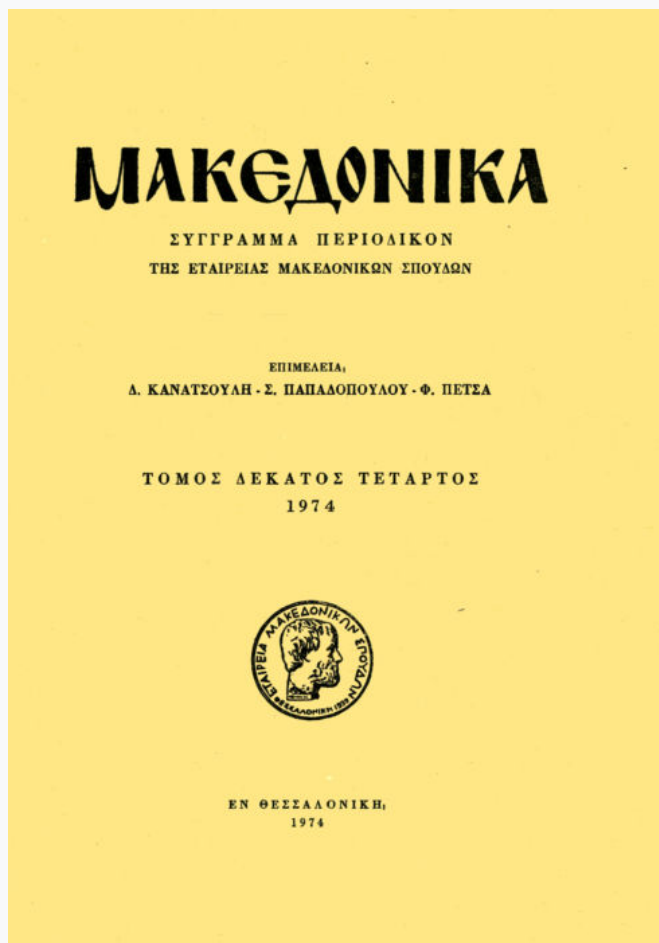

Μακεδονικά

Τόμ. 14, Αρ. 1 (1974)

Ε. Κωφού, Η Μακεδονία στην γιουγκοσλαβική ιστοριογραφία

Αθανάσιος Α. Αγγελόπουλος

doi: [10.12681/makedonika.601](https://doi.org/10.12681/makedonika.601)

Copyright © 2015, Αθανάσιος Α. Αγγελόπουλος

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Αγγελόπουλος Α. Α. (1974). Ε. Κωφού, Η Μακεδονία στην γιουγκοσλαβική ιστοριογραφία. *Μακεδονικά*, 14(1), 445–446. <https://doi.org/10.12681/makedonika.601>

Ε. Κωφοῦ, 'Η Μακεδονία στὴν γιουγκοσλαβικὴ ἱστοριογραφία, Θεσσαλονίκη 1974, σελ. 24, ἐκδ. 'Εταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, εἰς τὴν σειρὰν «Μακεδονικὴ Λαϊκὴ Βιβλιοθήκη», ἀρ. 24.

'Η μελέτη αὕτη εἶναι, κατὰ βάσιν, κείμενον διαλέξεως, ἡ ὁποία ὀργανώθη ὑπὸ τῆς 'Εθνικῆς 'Ενώσεως Βορείων Ἑλλήνων εἰς τὴν αἴθουσαν «Παρνασσός» τῶν Ἀθηνῶν, τὴν 21 Νοεμβρίου 1972, καὶ τῆς 'Εταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν εἰς τὴν αἴθουσάν της τῆς Θεσσαλονίκης, τὴν 16 'Ιανουαρίου 1973.

'Ο συγγραφεὺς ἀναφέρεται κατ' ἀρχάς εἰς τὴν ἵδρυσιν τῆς «Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας τῆς Μακεδονίας» (σ. 5-9), ἐν συνεχείᾳ ὁμιλεῖ περὶ τῶν κατευθύνσεων τῆς γιουγκοσλαβικῆς ἱστοριογραφίας (σ. 9-13) καὶ τέλος ἐπιχειρεῖ τὴν ἱστοριογράφησιν τῆς «μακεδονικῆς» ἐθνότητος ἀπὸ τὴν πλευρὰν τῶν Σκοπίων κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, τὴν κάθοδον τῶν Σλάβων, τὴν τουρκοκρατίαν καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν μετὰ τοὺς βαλκανικοὺς πολέμους (σ. 13-25).

'Ὡς πρὸς τὴν ἵδρυσιν τῆς «Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας τῆς Μακεδονίας», ὁ συγγραφεὺς θέτει τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν τῶν, ἀναλύων συντόμως ἀλλὰ σαφῶς τὴν ὅλην δομὴν τῆς Δημοκρατίας ταύτης. Αὕτη προέκυψε οὐχὶ ἐκ λόγων ἀντικειμενικῆς ἀνάγκης, ἀλλὰ πολιτικῆς σκοπιμότητος, ὡς ἐφαρμογὴ τῆς νέας πολιτικῆς τοῦ Κ.Κ.Γ. εἰς τὸ νοτιώτερον ἄκρον τῆς Γιουγκοσλαβίας. Πρὸς δικαίωσιν τῆς πολιτικῆς ταύτης ἐπεστρατεύθησαν οἱ πάσης φύσεως τεχνοκράται διὰ νὰ κατασκευάσουν τὸ νέον οἰκοδόμημα πρὸς στέγασιν τῆς νεοκόπου ἐθνότητος. Κρατικὴ συγκρότησις, γλώσσα, Ἐκκλησία, ἱστορικὸν ὑπόβαθρον δικαίωσης τῆς ὑπάρξεως τοῦ «μακεδονικοῦ» ἔθνους εἰς ὁλόκληρον τὸν ἐνιαῖον χῶρον τῆς Μακεδονίας ὑπῆρξαν οἱ βασικοὶ ἀντικειμενικοὶ στόχοι.

Οἱ ἱστορικοὶ τῶν Σκοπίων καλοῦνται νὰ ἀνακαλύψουν τὸ ἱστορικὸν αὐτὸ ὑπόβαθρον, ἀκολουθοῦντες εἰς τὴν μεθοδολογίαν τέσσαρας βασικὰς κατευθύνσεις. 'Η πρώτη κατεύθυνσις, τὴν ὁποίαν ἐστόχως διακρίνει ὁ συγγραφεὺς εἰς τὴν γιουγκοσλαβικὴν ἱστοριογραφίαν, εἶναι ἡ προσπάθεια ἐξοβελισμοῦ κάθε βουλγαρικοῦ στοιχείου, τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τὴν Μακεδονίαν. 'Η δευτέρα κατεύθυνσις τῆς γιουγκοσλαβικῆς ἱστοριογραφίας εἶναι ἡ ἔρευνα καὶ ἡ προβολή, οὐχὶ ἀπλῶς τῆς ὑπάρξεως τοῦ «μακεδονικοῦ» ἔθνους, ἀλλὰ τῆς μεγάλης ἱστορικῆς πορείας τοῦ ἀνὰ τοὺς αἰῶνας, τρίτη κατεύθυνσις ἡ καλλιέργεια μιᾶς Μεγάλης Ἰδέας διὰ τοῦ ὅτι ὁ γεωγραφικὸς χῶρος τῆς Μακεδονίας ἀνήκει εἰς τοὺς Σλάβους «μακεδόνας» καὶ τετάρτη ἡ υἱοθέτησις τῆς μαρξιστικῆς ἐρμηνείας τῶν ἱστορικῶν φαινομένων.

'Εν συνεχείᾳ ὁ συγγραφεὺς κάμνει συνοπτικὴν καὶ κριτικὴν ἱστορικὴν ἀνασκόπησιν τῆς Μακεδονίας, ἐντοπίζει ἐπακριβῶς τοὺς βασικοὺς ἐκείνους ἱστορικοὺς σταθμοὺς τῆς ἱστορίας τῆς Μακεδονίας, οἱ ὅποιοι ἐπανερμηνεύθησαν ὑπὸ τῶν ἱστορικῶν τῶν Σκοπίων πρὸς ἐξασφάλισιν ὅσον τὸ δυνατόν ἰσχυροτέρου ἱστορικοῦ ὑποβάθρου τῆς «μακεδονικῆς» ἐθνότητος καὶ διαλύει ἐνδεκτικῶς τὴν πλάνην σκοπιανοῦ ἱστοριοδιδίου διὰ τὴν πρώτην μακεδονικὴν κυβέρνησιν συνεστήθη εἰς τὴν περιοχὴν 'Οστρόβοι τοῦ 1880 καὶ ὀχι εἰς τὸ Λιτόχωρον τὸ 1878.

'Η προσπάθεια τοῦ συγγραφέως νὰ ἀναλύσῃ τὴν πραγματικὴν ὄψιν τῆς γιουγκοσλαβικῆς ἱστοριογραφίας ἐπιτυγχάνει πλήρως, ἀφοῦ χρησιμοποιοῖ τὴν διεθνή βιβλιογραφίαν καὶ δὴ τὴν σλαβικὴν τοῦ I.M.X.A. καὶ τῆς E.M.Σ., κυρίως δὲ τὰς δημοσιευθείσας κριτικάς, μεταφράσεις-περιλήψεις σλαβικῶν ἔργων καὶ τὰ βιβλιογραφικὰ σημειώματα εἰς τὰ Δελτία Σλαβικῆς Βιβλιογραφίας τοῦ I.M.X.A.

'Ἄλλ' ἄς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ κόμωμεν γενικὰς καὶ εἰδικὰς τινὰς παρατηρήσεις, αἱ ὁποῖαι, φρονούμεν, θὰ συμβάλουν θετικῶς εἰς τὴν ὅλην προσπάθειαν. Εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἐστόχως ἀναφερομένας καὶ ἀναπτυσσομένας τέσσαρας κατευθύνσεις τῆς γιουγκοσλαβι-

κῆς ἱστοριογραφίας, ἀξίζει νὰ μνημονευθῇ ἀκόμα μία: ὁ ἀφελληνισμὸς τῆς μακεδονικῆς ἱστοριογραφίας τῶν Σκοπίων. Τὸ στοιχεῖον τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν διήκουσαν ἔννοιαν τῆς γιουγκοσλαβικῆς ἱστοριογραφίας περὶ Μακεδονίας παραλλήλως πρὸς τὴν συστηματικὴν ἀποβουλγαροποίησιν. Ὁ ἀφελληνισμὸς ἐμφανίζεται χονδροειδῆς κατὰ τὴν ἐπανερμηνείαν τῶν γεγονότων τῆς ἀρχαίας ἱστορίας τῆς Μακεδονίας, ὑπονοεῖται δὲ καὶ καλλιεργεῖται τεχνήντως εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἄλλων περιόδων τῆς ἱστορίας τοῦ χώρου τοῦτου. Ἐχομεν, ὡσαύτως, καὶ τὸ στοιχεῖον τῆς ἀποσερβοποιήσεως ἀλλὰ τοῦτο εἶναι λίαν ἀσθενές, διότι πρὸ πολλοῦ ὁ σερβικὸς παράγων εἶχε χάσει τὴν ἐπαφὴν του μετὰ τὴν Μακεδονίαν. Ἐπομένως, τὰ δύο ἄλλα στοιχεῖα τῆς ἀποβουλγαροποιήσεως καὶ τοῦ ἀφελληνισμοῦ χαρακτηρίζουν βασικῶς τὴν γιουγκοσλαβικὴν ἱστοριογραφίαν περὶ Μακεδονίας.

Εἰδικώτερον εἰς τὰ περὶ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σκοπίων λεγόμενα (σ. 8) πρέπει νὰ διορθώσωμεν ὅτι ἡ ἀνακήρυξις τοῦ «αὐτοκεφάλου» τῆς μητροπόλεως Σκοπίων ἐγένετο τὴν 17 Ἰουλίου 1967 καὶ ὄχι τὸ 1968, τὴν δὲ σχετικὴν βιβλιογραφίαν (σ. 8, ὑποσημ. 4) νὰ συμπληρώσωμεν μετὰ τρία ἄλλα βασικὰ ἔργα: D. j. S l i j e r e v i ć, Pitanje Makedonske Pravoslavne Crkve u Jugoslaviji (= Τὸ πρόβλημα τῆς Μακεδονικῆς Ἐκκλησίας εἰς Γιουγκοσλαβίαν), München 1959. D. I l i e v s k i, Smislata na nekoj otpori protiv avtokefalijata na Makedonskata Pravoslavna Crkva (= Ἡ ἔννοια ἀντιδράσεων τινων κατὰ τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς Μακεδονικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας), Skopje 1970. T o ὅ α ὕ τ ο ὕ, Avtokefalnosta na Makedonskata Pravoslavna Crkva (= Τὸ αὐτοκέφαλον τῆς Μακεδονικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας) Skopje 1972.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Α. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἰ ω ἄ ν. Κ. Β α σ δ ρ α β έ λ λ η, Ἀρματολοὶ καὶ Κλέφτες εἰς τὴν Μακεδονίαν, β' ἔκδοσις, Θεσσαλονίκη 1970, σελ. 184. (Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ περιοδικὸν «*Annales*» τ. Χ (1973), ἐκδιδόμενον παρὰ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἱστορίας καὶ Ἀρχαιολογίας τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἰα-σίου, σ. 492-494).

Ἡ ἐξέγερσις τῶν κλεφτῶν ἐκίνησε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἱστορικῶν, διότι οἱ κλέφτες ἀπετέλεσαν, ὅπως διαβεβαίω ὁ ἱστορικὸς Φιλῆμων, τὴν ἐθνικὴν φρουρὰν τῆς Ἑλλάδος. (Δοκίμιον ἱστορικὸν περὶ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας). Αὕτη ἐνεψύχωσε καὶ διεφύλαξε ζωντανὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας καὶ ἔδωσε κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἐπαναστάσεως μαχητὰς ἀξίας. Νὰ ἀναφέρωμεν μόνον τὴν καταστροφὴν τοῦ Δράμαλις εἰς τὴν Πελοπόννησον ἀπὸ τὸν Θεόδωρον Κολοκοτρώνην, διότι ὁ Δράμαλις μετὰ τοὺς τριάντα χιλιάδες Τούρκους, ἐνέσπειρε τὸν πανικὸν τόσον εἰς τὴν κυβέρνησιν ὅσον καὶ εἰς τοὺς λογίους, τοὺς ἀρχηγούς, καθὼς καὶ εἰς ἐκεῖνους ποὺ διεξεδίκουν τὴν πατρίτητα τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως.

Πρῶτος ποὺ ἠσχολήθη μετὰ τὴν ἐξέγερσιν τῶν κλεφτῶν καὶ μᾶς ἔδωσε πολὺτιμες πληροφορίες ὑπῆρξεν ὁ γάλλος Claude Fauriel, ὅστις ἐξέδωκε εἰς τὸ Παρίσι τὸ ἔτος 1824 τὸν πρῶτον τόμον τῆς συλλογῆς του «*Δημοτικὰ τραγούδια ἀπὸ τὴν νεωτέρα Ἑλλάδα*», εἰς τὰ ὅποια τὰ κλέφτικα καταλαμβάνουν ἓνα ἀρκετὰ ἐκτεταμένο μέρος. Ἐκτοτε τὸ θέμα τῶν κλεφτῶν ἐρευνᾶται καὶ μελετᾶται συνεχῶς.

Ὁ ἱστορικὸς Τρικούπης γράφει ὅτι ἡ ἐλευθερία εἶναι ριζωμένη εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ ὅταν ἡ κοινωνία δὲν προσφέρει ἀρκετὰς ἐγγυήσεις διὰ τὴν ἐξάπλωσιν αὐτῆς, ἡ κοινωνικὴ ζωὴ καταντᾷ βαρὺς ζυγός.

Διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ αὐτὸν τὸν ζυγὸν ἐγεννήθη ἡ κίνησις τῶν κλεφτῶν καὶ τὸ δνομα τῶν μαχητῶν αὐτῶν μεταδοθὲν ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, ἐδυνάμωσε τὴν ἐλπίδα διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀναγέννησιν (Σπ. Τρικούπης, Ἡ ἱστορία τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως).